

JUSTIITS- JA DIGIMINISTEERIUM

Rahandusministeerium
info@fin.ee

Teie 09.12.2025

Meie 02.03.2026

nr 1.1-10.1/5307-1,
RAM/25-1364/-1K
nr 8-2/9874

Kindlustusandjate kriiside ennetamise ja lahendamise seaduse eelnõu kooskõlastamine

Austatud minister

Rahandusministeerium on saatnud Justiits- ja Digiministeeriumile kooskõlastamiseks kindlustusandjate kriiside ennetamise ja lahendamise seaduse eelnõu (*eelnõu*). Justiits- ja Digiministeerium kooskõlastab eelnõu järgmiste märkustega.

1. **Eelnõu § 5 lõige 6** määratleb termini „ettevõtja omanik“. Eelnõus on mõiste defineeritud kui ettevõtja, sealhulgas kindlustusandja omanik käesoleva seaduse tähenduses on isik, kes omab omandiõiguse instrumenti, ning terminit „ettevõtja omanik“ kasutatakse eelnõus läbivalt, nt § 28 lg 1 p 7; § 29 lg 4; § 30 lõiked 5 ja 7 jne. Ülevõetav direktiiv kasutab siin terminina art 2 punktis 52 „aktsionäri“, mis on defineeritud kui omandiõiguse instrumentide omaja. Eesti õiguse kontekstis tekitab termin „ettevõtja omanik“ küsitavusi, kuivõrd ettevõtja tuumikdefinitsioon hõlmab äriseadustiku järgi nii füüsilist isikut, kes pakub oma nimel tasu eest kaupu või teenuseid ning kellele kaupade müük või teenuste osutamine on püsiv tegevus, kui ka seaduses sätestatud äriühingut. Seetõttu palub Justiits- ja Digiministeerium kaaluda mõne muu konstruktsiooni sissetoomist, näiteks omandiõiguse instrumendi omaja.

Ühtlasi märgime, et konkreetsete sätete seletuskiri ei täpsusta, et tegu on direktiivi mõistetega ja millistest direktiivi sätetest need pärit on. See info on küll leitav hiljem seletuskirja lõpus asuvast vastavustabelist, kuid parema ülevaatlikkuse huvides palume vähemalt terminite osas seletuskirja täiendada viidetega ülevõetavatele direktiivi artiklitele.

2. **Eelnõu § 50** – kõnealuse sättega nähakse ette, et Finantsinspektsiooni (FI) kriisilahendusüksus avalikustab erihalduri määramise ja sellega seotud tingimused. Seletuskirja kohaselt võib teatud elemente jätta avaldamata vastavalt Euroopa Liidu õigusele, näiteks isikuandmed (nt elukoha aadress). Juhime tähelepanu, et kui avalikustatavad andmed sisaldavad isikuandmeid, siis peab nende avalikustamiseks olema õiguslik alus, sh peab olema selge, milliseid andmeid ja kui kaua avalikustatakse. Seega palume isikuandmete avalikustamise korral tuua seaduses välja, milliseid isikuandmeid avalikustatakse (nt erihalduri nimi, hariduse andmed vms). Samuti tuleb määrata tähtaeg, kaua andmeid avalikustatakse (nt kuni erihalduri volituste lõppemiseni). Seletuskirjas on ka välja toodud, et komisjoni hinnangul ei saa isikuandmete kaitsele tuginedes jätta avalikustamata erihalduri tasustamist. Palume viidata, kus on nimetatud komisjoni hinnang leitav.
3. **Eelnõu § 62 lõike 5** alusel on ettevõtja omanikel, kindlustusvõtjatel, kindlustatutel, soodustatud isikutel, õigustatud isikutel ning muudel võlausaldajatel või kindlustuse tagamise skeemil õigus

vahe ulatuses hüvitisele, kui järelhindamise tulemusel selgub, et nad on kandnud suuremat kahju, kui nad oleksid kandnud ettevõtja likvideerimise korral tavalises maksejõuetusmenetluses. Tavaline maksejõuetusmenetlus pakub täiendavaid võimalusi selleks, kuidas on võimalik nt tagasivõitmise teel võlgniku vara kasvatada ja seeläbi võlausaldajate olukorda parandada. Olukorras, kus juba alguses nõ tavapärasest maksejõuetusmenetlusest on loobunud, tekib küsimus, kuidas on võimalik järelada, kas ja mil määral omanikud, soodustatud isikud jms sattusid halvemasse olukorda, arvestades, et tagantjärele on võimatu hinnata, millisel määral nõ tavapärane maksejõuetusmenetlus oleks võlgniku vara suurendamisel potentsiaalselt edukam olnud. Palume seda seletuskirjas pikemalt avada.

4. Eelnõu § 64 lg 1 sätestab järgmist:

1) Kriisiohjemeetme rakendamisest tingitud kaebused vaadatakse läbi tsiviilkohtumenetluse korras hagita menetluses, seejuures võttes kohtulikus kontrollis arvesse Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse hinnatud majandusliku hinnangu asjaolud.

Märgime, et viidatud lg 1 ja eelnõu kohase tsiviilkohtumenetluse seadustiku (TsMS) muudatuste kohaldamisalad ei lange kokku – lg 1 kohaldamisala on laiem kui TsMSi muudatuste kohaldamisala. TsMSi muudatuste kohaselt on võimalik esitada hagita menetluses avaldus hüvitise kindlaksmääramiseks, samas kui hüvitiste määramise menetlemist käsitleb eelnõu § 62 lg 6. Eelnõu § 64 lg 1 kohaselt vaadatakse hagita menetluses läbi ka kriisiohjemeetme rakendamisest tingitud kaebused, selliseid kaebusi piiritlemata. Palume selgitada, kas kohaldamisala on taotluslikult erinev? Millised on kriisiohjemeetme rakendamisest tingitud kaebused? Kas see puudutaks ainult § 59 lg-s 3 nimetatud olukorda, kus on kaebuse esitamise võimalus reguleeritud või on veel kaebusi? Eelnõu § 59 lg 3 kohaselt viib FI kriisilahendusüksus ellu kriisilahendustegevust FI juhatuse otsuse alusel ka siis, kui tal ei ole ettevõtja üle kontrolli. Otsuse kohta kaebuse esitamise suhtes kohaldatakse käesoleva seaduse § 64. Kas eelnõu sõnastusest võib järelada, et viide §-le 64 puudutab ainult kaebust § 59 lg 3 esimese lause olukorras tehtud otsuse peale? Kuidas on mõeldud, et hagita menetluse reeglid § 64 puhul kohalduksid?

Ei ole aru saada, mida tähendab lõikes 1 „seejuures võttes kohtulikus kontrollis arvesse Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse hinnatud majandusliku hinnangu asjaolud“.

Kas selle sätte eesmärk on öelda, et hagita menetluses tuleb kohtule esitada FI majanduslik hinnang ja tegemist on tõendiga? Lõikes 1 pakutud sõnastus viib eksitavale seisukohale, justkui oleks ühel dokumendil kohtumenetluses ette kindlaksmääratud jõud ja kohtumenetlus oleks vaid formaalsus. Ühelgi tõendil ei saa olla kohtu jaoks ette kindlaksmääratud jõudu. Kohus hindab seadusest juhindudes kõiki tõendeid igakülgset, täielikult ja objektiivselt ning otsustab oma siseveendumuse kohaselt. Hagita menetluses kehtib lisaks kohtu uurimisprintsip. Sätte sõnastus viitab, et tõendi asjakohasuse ulatus piirneb selles välja toodud asjaoludega. Eeldan, et FI hinnang koosneb asjaoludest, st kirjeldavast osast, ja järeldest, st resolutiivosast, mida kohus „arvesse võtma“ ei pea. Kas see on olnud eesmärk? Mida tähendab „FI hinnatud majandusliku hinnangu asjaolud?“ Palume seaduse tekstist välja jätta väljend „kohtulik kontroll“.

Palume § 64 lg 1 sõnastust muuta ning seletuskirja vastavalt täiendada.

5. Eelnõu § 64 lg 2 sätestab:

(2) Kaebuse esitamine ei peata kriisiohjemeetme rakendamiseks mõeldud otsuste täitmist ning Finantsinspektsiooni kriisilahendusüksuse otsus on täidetav viivitamata, kuivõrd selle peatamise suhtes kohaldub ümberlõkatav eeldus, et peatamine oleks vastuolus avaliku huviga.

Palume selgitada, kellele on suunatud lõike 2 sõnastus, mis puudutab eelduse ümberlõkkamist? Kes hindab FI kriisilahendusüksuse otsuse täitmise peatamise vastuolu avaliku huviga? Pakutud kujul on sätte sõnastus pigem kirjeldav ja mitte regulatiivse iseloomuga. Kui tegemist peaks olema kohtumenetluse normiga ja kontrollib kohus, tuleks sätte sõnastada selliselt, et oleks aru saada, kes eeldust kontrollib, kas seda tehakse taotluse alusel jms.

Lõikes 2 on esitatud üheaegselt kolm olukorda:

1) FI otsus on viivitamata täidetav (ei ole kohtumenetluse norm);

- 2) kaebuse esitamine (kas peetakse silmas avalduse esitamist hagita menetluses?) ei peata täitmist,
- 3) kohalduv eeldus.

Süsteemiliselt selgem oleks, kui FI otsuse viivitamata täidetavus oleks reguleeritud enne olukorda, mis käsitleb kaebuse esitamist ja seda, et kaebuse esitamine otsuse täitmist ei peata. FI otsuse viivitamatu täidetavuse normi asukohana võiks kaaluda ka otsuse tegemise regulatsiooni. Seejärel tuleks reguleerida, et otsuse vaidlustamise korral on võimalik taotleda täitmise peatamist ja täitmine peatatakse juhul, kui peatamine ei ole vastuolus avaliku huviga. Seletuskirjas võiks selle kohta tuua näite.

Palume § 64 lg 2 sõnastust eeltoodu valguses täpsustada ning vastavalt täiendada ka seletuskirja.

6. **Eelnõu § 64 lg 4** kohaselt võib FI kriisilahendusüksus taotleda kohtumenetluse peatamist „tarviliku ajavahemikuni“. Tundub, et siin on loogikaviga või keeleline viga – ajavahemikuni menetluse peatamine ei ole võimalik, võimalik oleks peatada ajavahemikuks või teatud kuupäeva saabumiseni (ilmselt seda ka silmas peetakse).

Pakutud sõnastus seega eeldab, et taotlus juba sisaldab teavet selle kohta, millise kuupäevani kohtumenetluse peatamist taotletakse. Selgitame kohtumenetluse peatamise sisu: menetlus peatatakse menetluse peatamise aluse äralangemiseni, st teatud sündmuse või tagajärje saabumiseni, seejärel menetlus uuendatakse. Kas eelnõu kohaselt on äralangemise alus taotluses märgitud kuupäeva saabumine või siiski muu sisuline tingimus?

Palume sätte sõnastust täpsustada, samuti vastavalt täiendada seletuskirja.

7. **Eelnõu § 66 lg 5** – kõnealuse sättega nähakse ette, et FI tagab, et teade kriisilahenduse algatamise kohta saadetakse kriisilahenduses oleva ettevõtja teadaolevatele omanikele ja võlausaldajatele, kelle andmed on kättesaadavad selle ettevõtja registrite või andmebaaside alusel. Seletuskirjas on ettevõtja registrite ja andmebaaside kohta toodud näitena ettevõtja enda hallatav nimekiri aktsionäridest või laenulepingute, allutatud võlainstrumentide ja muu võla dokumentatsioonist peetav andmebaas jne. Palume seletuskirjas selgitada, kuidas FI tagab teate saatmise ettevõtja registrites ja andmebaasides kättesaadavate andmete alusel, st kas FI-l on juurdepääs ettevõtja registrite ja andmebaaside andmetele? Kui jah, siis palume seletuskirjas välja tuua, millise seaduse sätte alusel see toimub.
8. **Eelnõu § 66 lg 6** – kõnealuse sätte alusel avalikustab FI oma veebilehel käesolevas seaduses sätestatud kohustuse rikkumise tõttu teate haldusakti, väärteoasjas tehtud jõustunud kohtuvälise menetleja otsuse või kohtuotsuse kohta viivitamata pärast selle jõustumist. Palume seletuskirjas välja tuua, millist teavet nimetatud teates peale eelnõu § 66 lõikes 6 nimetatud rikkumise liigile, laadile ning rikkumise eest vastutava isiku andmetele avalikustatakse. Juhime tähelepanu, et kui teade sisaldab ka isikuandmeid, siis tuleb isikuandmete avalikustamise sättes välja tuua isikuandmete avalikustamise eesmärk ning vajadusel ka tähtaeg. Tähtaeg tuleb välja tuua juhul, kui andmete säilitustähtaeg on pikem kui avalikustamise eesmärgi saavutamiseks vajalik tähtaeg. Eelnõu § 66 lõike 8 põhjal saab järeldada, et avalikustatakse ka isikuandmeid, seega palume sätet täiendada avalikustamise eesmärgi ja vajadusel tähtajaga.
9. **Eelnõu § 80** – Eesti haldussunni süsteemile ei ole omane eristada sunniraha ülemmäära esimesel rakendamisel ja edaspidistel kordadel. Tavapärastelt sätestatakse seaduses sunniraha ülemmäär, mille raames määrab ametnik konkreetsele juhtumile proportsionaalse sunniraha suuruse. Palume eelnõu § 80 sõnastamisel sellega arvestada. Samuti palume §-s 80 piirduda termini "ettekirjutus" kasutamisega ja mitte lisada sättesse "või muu haldusakt". Asendustäitmise ja sunniraha seaduse (AtsS) § 4 lg 1 kohaselt ongi inimesele kohustusi panev haldusakt ettekirjutus. Nii saab seaduse tekst lihtsam, selgem ja on paremini kooskõlas üldseadustega.
10. **Eelnõu § 80 ja 84** – palume selgitada, miks § 80 karistumäära puhul räägitakse kogukäibest, aga §-s 84 mitte. Miks § 80 võrreldes §-ga 84 ei räägi emaettevõtja juhtorgani heakskiitmisest? Palume eelnõu sõnastused üle vaadata, võimalikult suures ulatuses ühtlustada ning erinevate terminite kasutamist põhjendada.

Seletuskirja lk 111 selgitatakse § 84 (juriidilise isiku ja tema konsolideerimisgrupi käive) kohta, et juriidilise isiku kogukäive on kindlustusmaksete aastane kogusumma eelmise majandusaasta SFCR aruande alusel. Kui juriidiline isik on emaettevõtja tütarettevõtja, on kogukäibeks eelmise majandusaasta käive lõpliku emaettevõtja konsolideeritud raamatupidamise aastaaruande järgi.

Seletuskirja lk 110 selgitatakse § 80 (sunniraha igakordse rakendamise ülemmäär) puhul, et juriidilise isiku kogukäive on kindlustusmaksete aastane kogusumma eelmise majandusaasta SFCR aruande alusel. Eesti kindlustusandjad rakendavad alates 2023. a uut kindlustuslepingute standardit IFRS 17, mille kohaselt ei kajastata raamatupidamise aastaaruande kasumiaruandes brutokindlustusmakseid, vaid kindlustustegevuse tulu (*revenue*), mistõttu võetakse lõike 3 kohaselt käibe puhul aluseks kindlustusandja brutokindlustusmaksed, mis kindlustusandja esitab avalikus SFCR aruandes. Kui juriidiline isik on emaettevõtja tütarettevõtja, on kogukäibeks eelmise majandusaasta käive lõpliku emaettevõtja konsolideeritud aastaaruande järgi.

Palume selgitada, miks on § 80 ning 84 selgitused erinevad. Kas ja millelega on see põhjendatud? Palume seletuskirja täiendada ning asjakohasel juhul ühtlustada.

11. Eelnõu §-ga 81 soovitakse kehtestada vastutus finantsseisundi taastamise kavaga seotud nõuete rikkumise eest. Seletuskirja lk 111 öeldakse, et paragrahviga nähakse ette karistus seoses ennetava finantsseisundi taastamise kava koostamise, haldamise, ajakohastamise ja FI-le esitamise nõuete rikkumisega. Puuduvad selgitused, kus need nõuded on sätestatud, mis on nende nõuete täpsem sisu. Kas kõik need nõuded on eranditult sellised, mille täitmist ei ole võimalik tagada haldussunni ja sunnirahaga. Palume seletuskirja täiendada.

12. Eelnõu §-ga 82 soovitakse sätestada vastutus kriisilahenduskava koostamiseks vajaliku teabe esitamise nõuete rikkumise eest. Ka siin on seletuskiri väga napp. Märgitakse üksnes seda, et paragrahviga nähakse ette karistus seoses kriisilahenduskava koostamiseks vajaliku teabe esitamise nõuete rikkumisega. Kus need nõuded on kehtestatud, millised on nende nõuete sisu? Kui nt soovitakse karistada mitteõigeaegse teabe esitamise eest, siis see võib olla ebapiisava järelevalve tulemus. Kui teave on tegelikult olemas, siis saab teha ettekirjutuse ning nõuda, et see teave esitataks, samuti kohaldada sunniraha. Eesmärgiks on teabe saamine. Kui probleemi lahenduseks nähakse väärteokaristust, tekib küsimus, kas tegelikult ei peagi teavet esitama? Palume seletuskirja täiendada, sh selgitada, miks ei piisa järelevalvelistest meetmetest.

13. Eelnõu §-ga 83 nähakse ette väärteokaristus makseraskusest või tõenäoliselt makseraskusesse sattumisest teavitamise kohustuse täitmata jätmise eest. Seletuskirjas viidatakse, et paragrahviga nähakse ette karistus seoses makseraskustesse või tõenäoliselt makseraskustesse sattumisest teavitamise kohustuse rikkumisega. Nimelt on kindlustusandja ja muu kriisilahenduse subjekti juht kohustatud teavitama FI finantsjärelevalveüksust, kui ettevõtja on makseraskustes või tõenäoliselt satub makseraskustesse.

Palume seletuskirja lisada selgitused, kuidas toimub tõenäolisse maksuraskusse sattumise hindamine, kus see kohustus täpselt kirjas on, kui kiiresti tuleb sellest teavitada jmt. Kui vastutuse sättes viidatakse seaduse § 26 lõikele 4, siis selles ei ole seda kirjeldatud ega tähtaega esitatud. Justiits- ja Digiministeerium soovib mõista, millal täpsemalt, mis juhtudel alustatakse isiku suhtes väärteomenetlust üksnes seetõttu, et ta ei ole täitnud kohustust teavitada tõenäoliselt makseraskusesse sattumise kohta. Ka siin tekib küsimus, kas ja mil määral on selle kohustuse täitmine tuvastatav järelevalvetegevuses ning kas ja kuidas on võimalik selle kohustuse täitmist tagada haldusõiguslike järelevalvemeetmetega.

14. Eelnõu §-ga 85 soovitakse sätestada väärteo aegumise erisus võrreldes üldisest tähtajast, mis karistusseadustiku § 81 lõike 3 kohaselt on kaks aastat. Palume seletuskirja täiendada viitega alusele, mis annab õiguse aegumise tähtaegade osas erandeid kehtestada. Selleks on KarS § 1, mis lubab erisusi teha.

Justiits- ja Digiministeerium ei toeta aegumise kehtestamist eraldi paragrahvis. Aegumise erand tuleb sätestada eriseaduses menetluse §-s ehk §-s 86. Sel juhul on see kooskõlas teistes eriseadustes ettenähtud regulatsiooniga, nt riigihangete seadus § 216 lõige 2, maksukorralduse seadus § 162, väärtpaberituruseaduse § 262³, krüptovaraturuseaduse § 47.

Seletuskirjas puuduvad täpsemad selgitused, miks peab olema kooskõlastamiseks esitatud eelnõus olevate väärtegade aegumistähtaeg kolm aastat. Lk 111 on esitatud väga lakooniline selgitus:

Eelnõu § 85. Aegumine. Paragrahvis nähakse ette, et väärtegade aegumistähtaeg on kolm aastat. Finantssektori väärtegade kolmeaastased aegumistähtajad nähti ette finantsvaldkonna vääртеokaristuste reformi raames, mistõttu on asjakohane, et sama lähenemine on ka käesoleva seaduse nõuete rikkumise korral.

Viidatud selgitus ei ole piisav. Kui rõhutatakse seda, et eelnõus kavandatud regulatsioon on analoogne teistes finantssektori seadustes sätestatud aegumistähtaegadega, siis palume täiendavalt selgitada, milliseid seadusi on silmas peetud. Samuti palume seletuskirjas selgitada, miks kahe aastaga ei ole võimalik konkreetseid tegusid lõpuni menetleda, esitada näiteid, põhjendusi. Eeskujuks võib võtta nt seaduseelnõu 422SE seletuskirja¹.

15. Seletuskirjas märgitakse lk 208, et eelnõuga kehtestatakse vääртеokaristused:

- on sobivad, kuna aitavad ennetada ja ohjata olulisi rikkumisi finantssektoris;
- on vajalikud, kuna leebemad meetmed ei pruugi tekitada piisavat heidutust ega tagada õigusrikkumiste vältimist;
- on proportsionaalsed, kuna karistumäärad on kooskõlas sektori riskidega, õiguspäraselt seaduses sätestatud ja tasakaalustavad avaliku huvi ettevõtlusvabaduse riivega.

Jääb arusaamatuks, kuidas järelevalve raames seaduse § 80 kohaselt füüsilisele isikule kohaldatav maksimaalselt kuni viis miljonit eurot või kuni kahekordne rikkumise tulemusel teenitud kasule või ära hoitud kahjule vastav summa ning juriidilisele isikule kokku mitte rohkem kui kümme protsenti kogu juriidilise isiku aastasest kogukäibest rakendatav sunniraha ei ole piisavalt heidutatavad. Palume seda selgitada.

16. Eelnõu § 89 punktiga 168 (KindITS § 257¹) – KindITS täiendatakse uue vääртеokoosseisuga, mis käsitleb kindlustusgrupi nõuete rikkumist. Seletuskirjas märgitakse lk 191, et Solventsus II direktiivi 258 lõike 2b punkti b kohaselt tagavad liikmesriigid, et sama artikli lõigete 1 ja 2a kohaldamisel hõlmavad kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes rakendatavad järelevalvemeetmed mh ettekirjutuse tegemist või sanktsioonide või trahvide määramist kindlustusvaldusettevõtjatele, segafinantsvaldusettevõtjatele või nende juhtidele. Direktiivis pole trahvide suurust täpsustatud, mistõttu on piirmäärade määramisel võetud aluseks kindlustussektoris kohalduvad määrad.

Palume seletuskirjas viidata, millised kindlustussektori määrad on aluseks võetud. Kui räägitakse järelevalvemeetmetest, siis palume selgitada, miks nõuete täitmist ei ole võimalik tagada järelevalve raames kohaldatava ettekirjutuse ning sunnirahaga. Kui direktiivis ei ole trahvide suurust täpsustatud, siis võib sellest väitest aru saada ka nii, et keelatud ei ole sunniraha kohaldamine. Palume seletuskirja vastavalt täiendada.

17. Eelnõul ei ole üleminekusätteid. Kui vaadata muudatusi seoses õigusabikulude kindlustamisega (tegu on kestvuslepingutega), siis tulenevalt asjakohasest direktiivist lisandub sätteid selle kohta, kuidas kindlustusvõtja võib valida advokaati või mõnda muud kvalifitseeritud isikut (VÕS § 528 lg 2), samuti erisusi seoses abistamisteenuse kindlustusega juhul, kui see on täiendav kindlustus õigusabikulude kindlustusele ja abiandmine ei toimu kindlustusvõtja elukohariigis (VÕS § 531.1 lg 2). VÕS muudatused näevad ette, et need tingimused tuleb eraldi märkida ka kindlustuslepingus. Tekib küsimus, mis saab juba kehtivatest lepingutest, mis selliseid tingimusi ei sisalda. Kuivõrd eelnõu ei sisalda üleminekusätteid, siis tekib küsimus, kas sellisel juhul tuleb lähtuda sellest, et lisanduvad uuendused saaksid kohalduda alles uutele lepingutele, mis sõlmitakse pärast selle seaduse jõustumist. Palume seda selgitada ja asjakohasel juhul eelnõu üleminekusätetega täiendada.

18. Palume arvestada ka käesoleva kirja lisades esitatud eelnõu ja seletuskirja failis jäljega tehtud normitehniliste ja keelemärkustega ning märkustega eelnõu mõju kohta.

¹ [Eelnõu - Riigikogu](#)

19. Vastavalt Vabariigi Valitsuse reglemendi § 6 lõikele 5 palume eelnõu esitada Justiits- ja Digiministeeriumile täiendavaks kooskõlastamiseks pärast praegusel kooskõlastamisel saadud arvamuste läbivaatamist ja vajaduse korral eelnõu parandamist, et enne eelnõu Vabariigi Valitsusele esitamist kontrollida selle vastavust hea õigusloome ja normitehnika eeskirjale.

Lugupidamisega

(allkirjastatud digitaalselt)

Liisa-Ly Pakosta
justiits- ja digiminister

Lisad:

1. Eelnõu fail Justiits- ja Digiministeeriumi märkustega
2. Seletuskirja fail Justiits- ja Digiministeeriumi märkustega

Katariina Kärsten 53888918
Katariina.Karsten@justdigi.ee
Einar Hillep
Helen Uustalu
Karin Maisvee
Mari Käbi
Karen Alamets